

INTERVIEW XENIA KASPER

Sterrenherder

Pitbull, wordt ze genoemd. Xenia Kasper is als manager van Linda de Mol specialist nee-zeggen. Maar ze heeft meer noten op haar zang: Kasper heeft ook succes als auteur.

Door **Sara Berkeljon** Foto **Linelle Deunk**

Soms denkt Xenia Kasper: nog één beller en ik flip. En dan gaat ze grasmaaien. 'Ik heb niet zo'n grote tuin, dus het duurt maar een half uurtje, maar dat vind ik heel lekker. Op blote voeten, op teenslippers, of op een oud paar Uggs. Lekker afreageren. Vroem, vroem. Dan denk ik: allemaal kleine hoofdjes.'

Kasper is de manager van Linda de Mol, en dat al twintig jaar. Ze is ook manager van presentatrice Bridget Maasland, pas ruim twee jaar, en van internationaal topmodel Yfke Sturm. Maar Yfke telt maar voor de helft, want die is meestal bezig met haar modellenwerk in New York. Kasper was ook de manager van Gordon, maar dat liep mis om redenen waar Kasper weinig over kwijt wil: 'Er was een goede reden om daarmee te stoppen.'

Je hebt een nogal streng imago.

Lachend: 'Ja, blijkbaar. Ik word Duitse herder genoemd, of pitbull, of het IJzeren Gordijn. En ik hoor wel eens dat mensen bang zijn me te bellen. Het punt is: als je eenmaal zo'n imago hebt, blijft dat plakken. Ik vind het ook niet erg hoor. Een Duitse herder is een waakhond die zijn baasje goed beschermt. En dat doe ik ook. Het gaat om hen, niet om mij. Ik doe alle niet-aangename dingen: het nee-zeggen, de financiële onderhandelingen. En ik ben direct en duidelijk: nee blijft bij mij altijd nee. Maar ik bijt niet, hoor.'

Ze wordt dan wel de Duitse herder genoemd, Xenia Kasper (51) lacht veel en wil absoluut niet dat je u tegen haar zegt. Ze is Duitse - 'dat hoor je wel als ik mijn mond open doe' - maar woont al ruim twintig jaar in Nederland.

Haar man, ook Duits, vond in 1990 werk bij de European Space Agency

in Noordwijk. Kasper, toen net moeder, zat aanvankelijk thuis. Vanwege haar ervaring als publiciteitsmedewerker bij Duitse film- en platenmaatschappijen werd ze benaderd door RTL Duitsland: of ze de pr wilde doen voor *Traumhochzeit*, een programma van John de Mol dat in Nederland werd opgenomen. Linda de Mol was de presentator. Kasper was 'heel blij' dat ze weer aan het werk kon. 'Eindelijk. Ik was wel klaar met

de luiers en de flesjes. Zo begon het, en na twee jaar vroeg Linda of ik haar manager wilde worden.'

Kasper is niet alleen manager, ze schrijft ook boeken. Ze zou nooit een interview geven waarin ze alleen over haar werk voor Linda of Bridget zou kunnen praten. 'Ik geef alleen interviews als er een nieuw boek is verschenen, daarna verdwijnt ik vrolijk achter de schermen. Ik hoef niet zo nodig in de spotlights te staan.'

Van haar eerste drie boeken (voornamelijk *chicklit*) verkocht Kasper ongeveer 60 duizend exemplaren. Haar vierde boek is een literaire thriller, *Chimaera*, en kwam vorige week binnen op plaats 38 in de bestseller top-60. 'Je kunt ook zeggen: er zitten nog 37 boeken voor je, maar ik ben toch erg blij.'

Een thriller schrijven wilde ze al-

V2 2011/04

Zaterdag

16 april 2011
Pagina 38

De Duitse herder

Xenia Kasper

De Duitse herder

Xenia Kasper

De Duitse herder

Xenia Kasper

De Duitse herder

Xenia Kasper

De Duitse herder

Xenia Kasper

tijd al, maar ze durfde niet. 'Toen had ik het daar met Saskia Noort over en zij zei: wat een onzin, het ergste wat er kan gebeuren, is dat het in de prullenbak belandt. Dus heb ik het gewoon geprobeerd.'

Het heeft je schrijverscarrière vast wel geholpen, dat je de manager van Linda bent.

'Tot op een bepaald punt wel, zeker bij het eerste boek. De deuren gaan een stuk makkelijker open, maar uiteindelijk kijkt een uitgever toch of zo'n boek deugt. Als ik weinig verkoop, helpt het niks dat ik de manager van Linda ben. Je kunt de manager van Bill Clinton zijn, maar een uitgeverij moet ook winst draaien.'

Deed je lang over het schrijven?

'Neehee. Vier maanden. Ik ben een paar keer voor drie weken naar ons huis in Spanje gegaan. 's Ochtends beantwoordde ik mail, telefoon en sms'jes, daarna deed ik de telefoon op stil, Outlook weg en dan kon ik vanaf een uur of twee rustig tikken.'

Je werkt hard, heb ik de indruk.

'Ja. Ik denk dat het woord workaholic echt op mij van toepassing is. Gemiddeld zal het wel zestig uur zijn. En ik ben echt van de discipline. Als ik schrijf, schrijf ik tien pagina's per dag. Ik ga in zo'n periode ook echt niet met vrienden barbecuen.'

Is er ook nog ruimte voor een sociaal leven?

'Overall hangt een prijskaartje aan. Er zijn bepaalde dingen die je moet opgeven, als je zo hard werkt. Als je een paar keer voor een feestje wordt uitgenodigd en je kunt nooit, of je zegt altijd op het laatste moment af, dan word je op een gegeven moment niet meer uitgenodigd. Mijn vriendenkring beperkt zich nu tot mensen uit het vak. Want die begrijpen het. Vrienden buiten het werk, nee. Dat lukt niet. Als ik met mijn man uit eten ga, storm ik om negen uur 's avonds mijn kantoor uit en smeer ik iets op, leuk jurkje aan, klaar. Een parttimebaan zou niks voor mij zijn.'

De dagen beginnen voor Kasper om half acht. Hardlopen. Daarna mailtjes beantwoorden: ongeveer hondervijftig per dag, schat ze. Als Linda met een nieuw programma komt, zijn de dagen gevuld met Linda. En als Bridget met iets nieuws bezig is, zitten de dagen vol met Bridget. Verschil is er wel. 'Linda heeft altijd voorrang. Zij is mijn prioriteit nummer één.'

Als Linda de Mol opnamen heeft, is Xenia erbij – altijd. 'Ik vind dat een goede manager niet alleen maar moet onderhandelen over de financiën en de provisie moet incasseren. Ik beantwoord alle verzoeken, lees

alle interviews voor publicatie, ik bekijk alle foto's, ik overleg met art-directors, ik bemoei me met presentatieteksten. Ik doe veel meer dan een normale manager. Ik weet bijna alles van Linda, en zij ook bijna alles van mij.'

Op zondagochtend zit ze om kwart over acht 's ochtends achter de computer te wachten op de kijkcijfers van *Ik Hou van Holland*. 'Als ze goed zijn, ben ik erg blij. Het is teamwork, en bij zo'n programma is mijn aandeel natuurlijk niet zo groot. En toch is het succes ook voor een heel, héél klein beetje van mij.'

Het gaat in jouw werk altijd om de ander.

'Je moet jezelf behoorlijk kunnen wegcijferen, maar dat vind ik niet erg. Ik vind onderhandelen leuk, vooral als het moeilijk gaat. Als manager moet je niet aardig gevonden willen worden. Als je verwacht dat iedereen altijd zegt: jippie, daar komt Xenia, moet je echt een ander beroep kiezen.'

Zeg je vaak nee?

'Ik denk in 90 procent van de gevallen. Je wilt niet weten wat er allemaal binnenkomt. Mensen die Linda willen uitnodigen voor hun verjaardag, journalisten die verwachten dat Linda voor een radio-interview van tien minuten naar München komt. Als ik overal ja tegen zou zeggen, zou Linda wekenlang de hele dag niets anders kunnen doen dan interviews geven. Je moet keuzes maken, en dan draait het om: hoe willen we dit project in de markt platzieren?'

Hoe goed is er nagedacht over het imago van Linda de Mol?

'Iedereen denkt dat er een soort *masterplan* achter zit, maar dat is niet zo. Linda neemt de meeste beslissingen op buikgevoel. Ik ben slechts adviseur. En ze heeft ook nog haar broer, natuurlijk. Ik denk dat ze de écht belangrijke dingen eerst met haar broer bespreekt.'

'Linda heeft een gave: ze voelt feilloos aan wat er in de maatschappij speelt. Ik denk dat haar timing, bijvoorbeeld met het blad *Linda* en met *Gooische Vrouwen*, honderd procent perfect is. Dat is een deel van het geheim. En heel hard werken. Altijd perfect voorbereid zijn.'

Inmiddels ben je misschien wel de bekendste manager van Nederland. Krijg je vaak verzoeken van andere artiesten die je willen inhuren?

'Ik krijg wel eens een verzoek, maar ik ben een eenmanszaak. Ik werk vanuit mijn huis in Lisse. Als je denkt dat het een high-techkantoor is, moet ik je teleurstellen, want ik zit aan een tafel van vijftien jaar oud in het souterrain. Assistenten wil ik

niet. De artiesten betalen een prijs voor mij, niet voor een assistent. Ik kan er nu niemand meer bij hebben, want dan heb ik geen tijd meer om te schrijven.'

De Blackberry van Kasper zit nu in haar tas, 'op vibratie', omdat ze vanochtend te gast was bij *Koffietijd*. Normaal ligt die Blackberry altijd voor haar neus op tafel. 'Ik kan het me niet voorstellen, maar er schijnen mensen te zijn die niet de slaaf zijn van hun mobiele apparaat.'

Hoe gaat dat op vakantie?

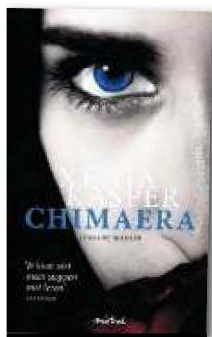
'Ik ga weleens, maar nooit zonder computer en telefoon. Dat gaat altijd door. Op safari bijvoorbeeld, we reden de Serengeti in – geen signaal. Niks. Mijn dochter en man hadden de lol van hun leven, maar ik werd gek. Ik kon twee dagen niet werken. Toen alles het weer deed, kon ik niet wachten. Laat die olifanten maar zitten, dacht ik, ik wil mijn computer. Het is wel ietsje overdreven. Daar heb ik mijn dochter en man voor, die me dan aankijken: gaat het nog? Dan denk ik: oké, Xenia, even normaal doen.'

'Linda heeft altijd voorrang. Zij is mijn prioriteit nummer één'

Saskia Noort vond het onzin dat ze geen thriller durfde te schrijven. 'Het ergste wat er kan gebeuren, is dat het in de prullenbak belandt'

Chimaera

De thriller van Xenia Kasper gaat over een vrouw wier bijna-ex wordt vermoord. Een mobieltje vol boze sms'jes aan zijn adres leidt ertoe dat ze al snel als hoofdverdachte wordt gezien. Wanneer ze op zoek gaat naar de moordenaar, ontdekt ze dat haar geliefde een dubbelleven leidde.

Xenia Kasper: 'Als manager moet je niet aardig gevonden willen worden.'